

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119413385
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119413385.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: C. R., rod. R., nar. XX. U. XXXX, trvalo bytom P. XXXXX/XXA, V.-E., zastúpenej splnomocnenkyňou: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., Žilinská 14, 811 05 Bratislava, IČO: 47 232 757, proti žalovanému: G. F., rod. F., nar. X. L. XXXX, trvalo bytom X. XXX, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., Hlavná 6, 927 01 Šaľa, IČO: 47 241 543, o zaplatenie 20.192,76 eur s príslušenstvom, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo 6. augusta 2020 č. k. 8C/25/2020-107, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil toto zabezpečovacie opatrenie:

Súd zriaďuje záložné právo v prospech žalobkyne (ako záložného veriteľa) na spoluvlastníckom podiele vo výške 1/2 k celku vo vlastníctve žalovaného (ako záložného dlžníka) viažuceho sa k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v obci X., v katastrálnom území X., v okrese Galanta, evidovaných katastrálnym odborom Okresného úradu Galanta evidovaných katastrálnym odborom Okresného úradu Galanta na liste vlastníctva číslo XXX ako:

- rodinný dom so súpisným číslom XXX, postavený na parcele č. 323 vo výmere 366 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, vedená na katastrálnej mape v registri „C“

- parcela č. 323, vo výmere 366 m², druh pozemku : zastavané plochy a nádvoria, vedená na katastrálnej mape v registri „C“,

a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobkyne voči žalovanému vo výške 20.192,76 Eur s príslušenstvom, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8C/25/2020.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1 a 3, § 326 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 343 ods. 1, 2 a 3 a § 344 CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov). Vecne dôvodil, že žalobkyňa v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, doručenom súdu prvej inštancie 30.7.2020, žiadala, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadi v prospech žalobkyne ako záložného veriteľa na nehnuteľnostiach žalovaného ako záložného veriteľa (poznámka odvolacieho súdu - správne dlžníka) záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú presne špecifikované vo výroku uznesenia, za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobkyne voči žalovanému vo výške 20.192,76 eur s príslušenstvom, ktorá je predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/25/2020.

Návrh skutkovo zdôvodnila tým, že žalovanému poskytla pôžičky v súhrnnej výške 20.192,76 eur, ktoré boli použité na úhradu kúpnych cien nehnuteľností. Dňa 8.4.2005 poskytla sumu vo výške 40.000 Sk (1.327,76 eur), ktorú mu odovzdala priamo do rúk na kúpu nehnuteľností, a to parcel 131 a 132/2 v katastri X. LV dnes č. XXXX, ktorá bola v ten deň vyplatená predávajúcemu. Dňa 19.9.2016 poskytla žalobkyňa žalovanému pôžičku vo výške 10.000 eur, ktorú na základe pokynu žalovaného

previedla priamo predávajúcemu za účelom kúpy nehnuteľností vedenej pre katastrálne územie X. na LV č. XXX ako rodinný dom č. XXX a parcela č. 323, na ktorej nehnuteľnosť stojí. Uviedla, že žalovaný sa snaží prostredníctvom sociálnej siete Facebook a svojej 21 ročnej družky na jej profile prediť tento dom za cenu 22.000 eur. Tvrdí, že účastnícke číslo, ktoré je uvedené v inzercii je číslo, ktoré používa žalovaný. Zámer prediť tento dom žalovaný zamýšľal už skôr, keď žalobkyňu oslovil s návrhom na uplatnenie si predkupného práva k tomuto rodinnému domu za cenu 20.000 eur. Výšku kúpnej ceny zjavne navýšil o 10%, aby v prípade záujmu o jej kúpu mohol záujemcovi aspoň časť ceny „spustiť“ na sumu, za ktorú túto nehnuteľnosť ponúkol žalobkyňi. Zámer nehnuteľnosť prediť aktuálne tretej osobe potvrdil žalobkyňi okrem výzvy na uplatnenie predkupného práva, aktuálneho inzerátu na Facebooku aj aktuálnou správou adresovanou žalobkyňi prostredníctvom aplikácie „VIBER“, ktorá znela: „Chceš vymeniť ten dom? Či to predám?“. Zámer, resp. úmysel žalovaného nehnuteľnosť (v skutočnosti len jej spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 k celku) má zámer prediť a na miesto kvôli ohliadke už dovedol aj záujemcov z marginalizovanej rómskej komunity, ktorej by nevyhovela kúpa iba spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 k celku, aby sa do nehnuteľnosti nastahovala. Dňa 24.11.2016 poskytla žalobkyňa žalovanému pôžičku vo výške 8.865 eur, ktorú na základe jeho pokynu previedla na účet predávajúcich v zmysle notárskej zápisnice spísanej JUDr. Karolom Kovácsom N 598/2016, NZ 46244/2016, NCRIs 47221/2016. Je nepochybné, že k úhrade týchto kúpnych cien došlo, nakoľko to nepoprel žalovaný a žiadny z predávajúcich nikdy nevedol spor o uplatnenia si nároku na vyplatenie kúpnej ceny. Skutočnosť, že ich vyplácala žalobkyňa žalovaný rovnako nepoprel (vo všetkých troch prípadoch), pričom popiera len skutočnosť, že šlo o výlučné prostriedky žalobkyne a žalovaný sa snaží súd presvedčiť, že v rámci spolužitia so žalobkyňou hospodárili na jej výlučnom účte so spoločnými prostriedkami a preto z týchto dochádzalo k úhrade každej z kúpnych cien a že zmluvu o pôžičke so žalobkyňou teda neuzavrel a spolieha sa na posúdenie uplatneného nároku ako nároku z bezdôvodného obohatenia, ktoré by bolo premičané. Skutočnosť, že žalovaný dostal od žalobkyne výzvy na vrátenie pôžičky nespomína a na tieto jej nereagoval, keďže ju nemal ako rozporovať a hlavne nevedel ako si svoj dlh voči žalobkyňi splniť. Skutočnosť, že žalovaný má zámer speňažiť rodinný dom č. XXX vedený na LV č. XXX pre katastrálne územie X. za účelom získania peňazí a zmarenie uspokojenia žalobkyňou uplatnenej pohľadávky svedčí aj tvrdenie žalobcu (správne žalovaného) o zlej majetkovej situácii, ktorú prezentuje pred súdom prvej inštancie v konaní sp. zn. 28C/4/2020 (kde žiada oslobodenie od súdneho poplatku), v ktorom si žalobkyňa uplatňuje proti žalovanému regresný nárok vo výške 15.000 eur za predčasné splatenie úveru aj za žalovaného ako spoludlžníka. Žalobca má snahu tak získať peniaze na súdny poplatok na uplatnenie vymyslených protinárokov voči žalobkyňi, keďže jeho žiadosť bola ako neodôvodnená zamietnutá. Skutočnosť, že žalovaný je zvyknutý si požičať peniaze dokazuje aj to, že si požičal 5.000 eur až 6.000 eur od matky svojej priateľky ako to priznal rovnako na pojednávaní dňa 21.5.2020 v konaní sp. zn. 19P/98/2020, ktoré v tomto prípade na rozdiel od prípadu žalobkyne aj vráti, keďže je to pre jeho aktuálnu „svokru“ a rodinný dom č. XXX, resp. spoluvlastnícky podiel sa k nemu viažuci, ktorý má v úmysle predávať by mohol byť zdrojom peňazí na jej vrátenie, čím by zmaril uspokojenie pohľadávok uplatnených v tomto konaní. Právo na strane žalobkyne rozhodne preukázané v konaní bolo. Existencia pohľadávky je nepopierateľná a nič na tom nemení ani žalovaným vznesená námietka premičania, ktorú žalovaná (správne žalobkyňa) namieta s ohľadom na jej rozpor s dobrými mravmi a vzájomnú dohodu, že pôžička je splatná na výzvu, ktorá sa žalovanému zasielala. Podstatná je pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia existencia uplatneného nároku hoc by aj existoval v naturálnej podobe. Je nepochybné, že v priebehu konania bola hodnoverne osvedčená (resp. preukázaná) existencia uplatnenej peňažnej pohľadávky proti žalovanému, čo je prvým zo zákonných predpokladov pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Druhým zákonným predpokladom pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia je preukázaná a dôvodná obava, že exekúcia osvedčenej peňažnej pohľadávky bude ohrozená. V tomto smere žalobkyňa poukazovala na obsah bodu 3 návrhu, v ktorom je snaha o predaj spoluvlastníckeho podielu žalovaného jasná a finančná situácia ako i príjem žalovaného za obdobie posledných 20 rokov popísané spoločne v bode 6 jasne vypovedá o neschopnosti žalovaného zarobiť peniaze a napovedá motivácii rýchleho získania peňazí speňažením nehnuteľností, ktoré sú vedené na jeho meno. Pritom ak by reálne došlo k predaju týchto nehnuteľností, potom by bola prípadná exekúcia vedená vo vzťahu k prejednávanej pohľadávke nepochybne ohrozená. Výška uplatnenej peňažnej pohľadávky totiž môže byť nepochybne uspokojená len v prípade predaja nehnuteľností, nakoľko žalovaný takou sumou nedisponuje a uplatnená pohľadávka sa viaže aj k tejto nehnuteľnosti, ktorá bola získaná v podiele 1 práve z peňazí uplatnenej pôžičky vo výške 10.000 eur. Hoci to zákon výslovne neuvádza, okrem už menovaných dvoch predpokladov (existencia peňažnej pohľadávky a ohrozenie exekúcie) je potrebné splniť aj tretí predpoklad, ktorým je primeranosť. Primeranosť sa pritom priamo hodnotí s ohľadom

na jednak hodnotu uplatňovanej peňažnej pohľadávky a hodnotu majetku, ktorý má byť zaťažený záložným právom prostredníctvom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia. V danom prípade je pritom s ohľadom na výšku žalovanej sumy nepochybne preukázané, že navrhované zaťaženie nehnuteľností žalovaného je na mieste. Pohľadávka tvoriaca predmet konania vo veci samej totiž svojou výškou ďaleko presahuje bežné súkromnoprávne pohľadávky medzi dvoma fyzickými osobami. Taktiež je zrejmé, že pokiaľ dotknutá osoba (žalovaný) nemá neobvykle vysoké príjmy alebo iné zdroje financií a majetku, neprichádza do úvahy iná možnosť zabezpečenia pohľadávky než zriadenie záložného práva na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve. Z uvedených dôvodov žalobkyňa žiadala súd o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. K návrhu žalobkyňa pripojila fotografie - inzercie o predaji rodinného domu v obci Váhovce, ponuku na uplatnenie predkupného práva z 12.11.2019, výpis správ, potvrdenie zo Sociálnej poisťovne z 13.11.2019, zápisnicu z pojednávania sp. zn. 19P/98/2019 z 21.5.2020, Uznesenie OO PZ Sereď sp. zn. ČVS: ORP-388/SE-GA-2020 z 23.6.2020.

Súd prvej inštancie dôvodil, že súd môže na návrh zriadiť zabezpečovacím opatrením záložné právo na veciach, právach, alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Zabezpečovacie opatrenie slúži na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až potom, ako bola pohľadávka veriteľa právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať opodstatnenosť nároku žalobcu vo veci samej, ale úlohou súdu je len skúmať, či sú splnené predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súd teda môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka s cieľom zabezpečiť výlučne peňažnú pohľadávku veriteľa, ak žalobca v návrhu preukáže, že je tu hrozba zmarenia exekúcie. Po oboznámení sa s obsahom návrhu na zabezpečovacie opatrenie a s ním súdu predložených listinných dôkazov súd prvej inštancie dospel k názoru, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 ods. 1 CSP bol podaný dôvodne. Bol názoru, že sú splnené všetky zákonné predpoklady, pretože žalobkyňa podala návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia (záložného práva), označila spôsobilý predmet záložného práva, ktorým sú nehnuteľné veci v podiele 1 vo vlastníctve žalovaného, záložné právo zriadené prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia zabezpečuje peňažnú pohľadávku žalobkyne, ktorá môže vzniknúť rozhodnutím súdu vo veci samej. Ďalej dôvodil, že z celého obsahu spisu vyplýva, že peňažná pohľadávka žalobkyne je dostatočne špecifikovaná, jej peňažný nárok uplatnený v konaní trvá a či bude dôvodný, to ukáže až rozhodnutie súdu v merite veci, že žalobkyňa dostatočne osvedčila potrebu nariadenia predmetného zabezpečovacieho opatrenia, naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov vo vzťahoch sporových strán, a to predložením dôkazu o inzercii nehnuteľnosti, ktorá v podiele 1 patrí žalovanému a ponukou predkupného práva žalobkyňi zo dňa 12.11.2019 z dôvodu záujmu predaja spoluvlastníckeho podielu žalovaného. Súd prvej inštancie bol názoru, že za daného stavu je potrebné zabezpečiť peňažnú pohľadávku žalobkyne ako veriteľa. Realizáciou predaja predmetných nehnuteľností by bola nepochybne ohrozená prípadná exekúcia vedená žalobkyňou voči žalovanému na vymoženie pohľadávky vo výške 20.192,76 eur. Uviedol, že o trovách súdneho konania rozhodne v rozhodnutí vo veci samej alebo v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej skončí.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalovaný s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaný považuje právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, za nesprávne. Jedným z týchto predpokladov totiž je aj hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V danom prípade má byť týmto nárokom peňažná pohľadávka vo výške 20.192,76 eur uplatnená žalobkyňou v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8C/25/2020, ktorá pohľadávka mala žalobkyňi podľa opisu skutkového stavu v podanej žalobe vzniknúť tým, že žalovanému na základe uzavretých zmlúv o pôžičke trikrát požičala peňažnú sumu v celkovej výške 20.192,76 eur, pričom žalovaný jej predmet pôžičky nevrátil. Žalovaný však vo vyjadrení k žalobe poprel, že by si od žalobkyne predmetné peňažné prostriedky bol niekedy požičal a že by so žalobkyňou uzatváral nejakú zmluvu o pôžičke, pričom žalobkyňa okrem samotného tvrdenia, že žalovanému požičala predmetnú peňažnú sumu, nepredložila spolu so žalobou žiadne dôkazy, ktorými by existenciu právneho vzťahu z pôžičky medzi ňou a žalovaným preukázala alebo aspoň osvedčila. Žalovaný taktiež vo vyjadrení k žalobe z dôvodu právnej istoty vzniesol proti uplatnenému peňažnému nároku námietku premlčania, nakoľko z časových okolností žalobkyňou opísaného nároku je zrejmé, že ak by nejaká peňažná pohľadávka voči žalovanému mala existovať, nebola žalobkyňou uplatnená včas. Súd nemohol mať existenciu žalobkyňou tvrdenej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke za preukázanú ani za osvedčenú, čo je základný

predpoklad pre možnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Konštatovanie súdu z bodu 11. odôvodnenia napadnutého uznesenia, že boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vyhoviecie návrhu žalobkyne preto nie je správne. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia navyše ani len neuvádza, akým spôsobom mala žalobkyňa osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia poskytnúť ochrana, resp. vyhodnotením akých konkrétnych skutočností uvedených v návrhu mal súd k záveru o osvedčení dôvodnosti a trvaní nároku žalobkyne dospieť. Z celého odôvodnenia napadnutého uznesenia totiž možno vyvodíť len to, čoho sa žalobkyňa podaným návrhom domáhala a potom už len to, že súd mal mať z podaného návrhu za to, že boli splnené všetky zákonné požiadavky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, avšak ako už bolo uvedené, úplne v ňom absentuje, na základe akých úvah súd k záveru o dôvodnosti návrhu podaného žalobkyňou dospel, a ktoré skutočnosti z tohto návrhu majú osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Bez odôvodnenia tohto základného zákonného predpokladu pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany súdu nie je možné zásah do vlastníckeho práva žalovaného, ktorý nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepochybne predstavuje, v právnom štáte akceptovať. Napadnuté uznesenie súdu je z tohto pohľadu potrebné pre jeho arbitrárnosť a svojvoľnosť považovať za nezákonné.

Žalovaný ďalej namietal, že Okresný súd Galanta už zriadil na iných nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovaného záložné právo v prospech žalobkyne a to na základe uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia z 5.5.2020 č. k. 8C/42/2019-188, za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobkyne vo výške 86.304,19 eur. Na základe uvedeného zabezpečovacieho opatrenia boli záložným právom zaťažené nehnuteľnosti žalovaného nachádzajúce sa v kat. území X., obec X., okres Galanta, zapísané na LV č. XXXX ako: pozemok parcely registra „C“ parc. č. 203/1 o výmere 426 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parcely registra „C“ parc. č. 203/2 o výmere 220 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, pozemok parcely registra „C“ parc. č. 203/3 o výmere 117 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia, stavba so súp. č. XXX ležiaca na pozemku parc. č. 203/2, popis stavby: rodinný dom a stavba so súp. č. XXX ležiaca na pozemku parc. č. 203/3, popis stavby: pohostinstvo SINDBÁD. To, čo žalovaný s poukazom na zabezpečovacie opatrenie z 5.5.2020 nariadené v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/42/2019 namietal, že zabezpečovacie opatrenie nariadené v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/25/2020 nespĺňa požiadavku primeranosti, naopak predstavuje neprimeraný zásah do ústavného práva žalovaného vlastníť majetok. Ak už totiž žalovanému bolo súdom obmedzené vlastnícke právo k určitej nehnuteľnosti, potom je podľa názoru žalovaného nezlučiteľné s ústavou, aby, pokiaľ to nie je nevyhnutné pre sledovanie zákonného cieľa (ochrany práva žalobkyne), bolo takýmto zásahom obmedzené i vlastníctvo k ďalšiemu nehnuteľnému majetku žalovaného. Táto nevyhnutnosť zásahu do vlastníctva k ďalšiemu majetku žalovaného potom musí byť v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súdu zo strany navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia preukázaná a bez jej preukázania by mal súd takýto návrh zamietnuť. V danom prípade totiž nič nebránilo tomu, aby žalobkyňa podaným návrhom žiadala rozšíriť záložné právo na tie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, ktoré už v čase podania návrhu boli zaťažené záložným právom zriadeným na základe zabezpečovacieho opatrenia nariadeného v konaní sp. zn. 8C/42/2019 a nežiadala tak obmedzovať vlastníctvo žalovaného nad nevyhnutnú mieru. Bolo povinnosťou žalobkyne ako navrhovateľky v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na ďalšie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného preukázať, že hodnota nehnuteľností, na ktoré už bolo záložné právo zriadené v konaní sp. zn. 8C/42/2019, nepostačuje na ochranu práva uplatneného v konaní sp. zn. 8C/25/2020, ktorú skutočnosť však žalobkyňa v podanom návrhu nijako nepreukázala. Uvedené skutočnosti len odhaľujú skutočné úmysly žalobkyne pri jej jednotlivých návrhoch na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorými nie je zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobkyne (žalovaný popiera existenciu žalobkyňou tvrdených peňažných pohľadávok), ale snaha v maximálnej možnej miere skomplikovať a sťažiť životnú situáciu žalovaného ako pomstu za rozchod žalobkyne a žalovaného. Žalobkyňa ihneď po rozchode so žalovaným podala proti nemu sériu rôznych žalôb, trestných oznámení a návrhov na nariadenie zabezpečovacích opatrení, aby žalovanému znemožnila speňažiť jeho nehnuteľný majetok, pričom sama veľmi dobre vie, že v momentálnej situácii žalovaný bez speňaženia tohto majetku nedokáže plniť svoje peňažné záväzky, ani si riadne plniť vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom, čo vyplýva aj z konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 19P/98/2020. Žalobkyňa je to však zrejme ľahostajná, a jej jediným cieľom, ktorý povyšuje aj nad záujmy svojich vlastných detí, je pomsta žalovanému. Žalovaný preto považuje podávanie návrhov žalobkyne na súd za zneužívanie práva, ktorým návrhom by z uvedeného dôvodu súd vôbec nemal priznať právnu ochranu.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného vyjadrila tak, že navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Dôvodila, že z odvolania žalovaného implicitne vyplýva, že jediným odvolacím dôvodom je ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, a sice nesprávne právne posúdenie veci. Túto údajnú nesprávnosť žalovaný vyvodzuje z domnelého nespĺnenia predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorými sú: 1. opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie (peňažného) nároku a 2. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená; + primeranosť (s ohľadom na hodnotu uplatňovanej peňažnej pohľadávky a hodnotu majetku, ktorý má byť zaťažený záložným právom). Žalobkyňa poukázala na znenie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a v ňom označené dôkazy, ktoré samé o sebe negujú tvrdenia a námietky žalovaného uvedené v odvolaní. Pokiaľ ide o pôžičky, ktoré sa v konaní v súlade s povinnosťou pravdivého a úplného opísania rozhodujúcich skutkových okolností, tvrdia a tiež dôkazne preukazujú, treba povedať, že tieto žalovaný účinne doposiaľ nepoprel. V súlade s procesnými pravidlami musí byť aj popretie vykonané kvalifikované a pokiaľ ide o doterajšie tvrdenia uvádzané v písomných podaniach žalovaného, tieto nie sú kvalifikovaným popretím žalovaných pohľadávok zo zmlúv o pôžičkách. Žalovaný úhrady vykonané žalobkyňou nepoprel. Takéto popretie by v konečnom dôsledku ani nedávalo zmysel, keďže relevantné skutkové okolnosti boli v tomto smere riadne preukázané. Žalovaný len bez akýchkoľvek dôkazov zavádzajúco tvrdí, že nešlo o prostriedky patriace výhradne žalobkyňi, ale o prostriedky spoločné (čo však nie je pravdou). Okrem toho, zrejme uvedomujúc si účelovosť a nepresvedčivosť vlastnej obrany uvádza, že žalované nároky nevznikli titulom pôžičiek, ale ide jedine o bezdôvodné obohatenie, pri ktorom „z dôvodu právnej istoty“ namieta premlčanie; pritom spomenutá „právna istota“ je v tomto kontexte skôr eufemizmom pre zmätočnosť v procesnej obrane žalovaného. Hoci v tomto smere pôjde o posudzovanie veci samej, možno skonštatovať, že ani takáto obrana žalovaného (namietanie premlčaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia) nie je spôsobilá spochybniť nároky žalobkyne. Tie sú totiž dané aj s ohľadom na ustálenú súdnu prax a právnu teóriu, podľa ktorej platí, že ak jedna osoba (žijúca v partnerskom pomere s inou osobou; vzťah druh-družka) investuje do majetku inej osoby z dôvodu spoločného spoluzitia (bez toho, aby išlo o manželstvo), nejde o bezdôvodné obohatenie, a to až do momentu zániku spoluzitia. Po zániku spoluzitia má investujúci druh právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v dôsledku plnenia z právneho dôvodu, ktorý odpadol (tu pozri aj v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 684/2017-11 z 10. novembra 2017 v zmysle, ktorého tento považuje moment rozchodu ako odpadnutie právneho dôvodu investície, a tak ako počiatok behu premlčacej doby za rozumný, pretože zmyslom investície "nie je len číre ekonomické zveľadenie majetku, ale je ním upevnenie partnerského vzťahu do budúcnosti"). Z uvedeného je potom zrejmé, že ani pri kvalifikácii nároku ako bezdôvodného obohatenia v žiadnom prípade nejde o premlčanú pohľadávku, a to s poukazom na fakt, že k rozchodu strán sporu došlo až v máji 2019. Odhliadnuc od uvedeného vyvrátenia vznesenej námietky premlčania stále platí, že peňažný nárok, ktorý žalobkyňa v konaní uplatnila, je nepochybne, a to aj s ohľadom na doterajší obsah súdneho spisu a argumentáciu sporových strán, prinajmenšom osvedčený. V tomto smere teda niet nesprávneho právneho posúdenia, ako to tvrdí žalovaný. Pritom ak žalovaný tvrdí, že „žalobkyňa okrem samotného tvrdenia, že žalovanému požičala predmetnú peňažnú sumu, nepredložila spolu so žalobou žiadne dôkazy, ktorými by existenciu právneho vzťahu z pôžičky medzi ňou a žalovaným preukázala alebo aspoň osvedčila“, ignoruje súčasný obsah spisu a fakt, že doposiaľ nedošlo k účinnému popretiu uplatneného nároku. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol samostatným podaním, odlišným od žaloby a niet žiadneho dôvodu spájať žalobu a k nej pripojené dôkazy s tým, za akej procesnej situácie a s ohľadom na aké dôkazy bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. V zmysle podaného odvolania žalovaný napáda, resp. polemizuje s odôvodnením súdu, ktorý v bode 11 (ktorý nemožno vnímať izolovane od zvyšku textu odôvodnenia uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia) vysvetľuje prečo sa s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia stotožnil. Žalovaný sa mýli, ak z ním uvedených dôvodov napáda bod 11 odôvodnenia rozhodnutia, keďže úlohou súdu nie je v odôvodnení uznesenia detailne vysvetľovať svoje úvahy tak, ako je to pri odôvodnení rozsudku. Uvedené pritom vyplýva z § 236 CSP. Rovnako je splnený aj predpoklad obavy z ohrozenia možnej exekúcie, čo bolo v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia taktiež podrobne špecifikované. Čo sa týka primeranosti, tak aj v tomto smere možno odkázať priamo na text návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaným prezentovaná domnienka, že by sa nemalo zriaďovať zabezpečovacím opatrením záložné právo na ďalší predmet, keď už v jednom konaní (vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/42/2019) bolo zriadené k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného zabezpečovacie opatrenie. Žalovaný si zrejme neuvedomuje výšku žalovaných súm, či už v tomto konaní (vyše 20.000 eur) a tiež v ním spomenutom konaní 8C/42/2019 (vyše 85.000 eur), keď tvrdí, že zriadenie neodkladného opatrenia napadnutým uznesením nie je primerané

(v kontexte už skôr nariadeného zabezpečovacieho opatrenia v inom konaní). Pohľadávky žalovaného voči žalobkyni sú nadpriemerne vysoké a preto si na účinné zabezpečenie vyžadujú aj zriadenie adekvátnych záložných práv. Navyše procesné predpisy nepoznajú inštitút „rozšírenia záložného práva“ zriadeného zabezpečovacím opatrením. V žiadnom prípade nejde o zabezpečenia nad nevyhnutnú mieru a ani neprímeraný zásah do vlastníckeho práva, keďže žalovaný aj naďalej môže všetky zaťažené predmety riadne užívať. Jeho užívacie právo nebolo nijako obmedzené. Je len limitovaný v tom, aby sa účelovo nezbavoval majetku, ktorý by potom neskôr už nemohol slúžiť na uspokojenie pohľadávok žalobkyne voči nemu. Je teda nepochybné, že zriadenie záložného práva v tomto prípade bolo proporcionálne - primerané okolnostiam (hodnote majetku a zabezpečenej pohľadávky). Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že sa žalobkyňa snaží v maximálnej možnej miere skomplikovať a sťažiť životnú situáciu žalovaného ako pomstu za rozchod žalobkyne a žalovaného, žalobkyňa uviedla, že to absolútne odmieta, ide o snahu žalovaného očierniť ju, všetky nároky, ktoré si od žalovaného uplatňuje majú reálny základ, pričom je to práve on, kto iným komplikuje život. V záujme hospodárnosti konania a tiež s poukazom na fakt, že by jej bližšie vyjadrenie k týmto nepravdivým tvrdeniam v zásade nemalo žiadnu relevanciu (rovnako ako nemajú relevanciu ani dotknuté tvrdenia žalovaného), nebude sa v tomto smere podrobne vyjadrovať.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu vyjadril tak, že zotráva na dôvodoch odvolania. Argumentácia žalobkyne uvedená v jej vyjadrení, že popretie tvrdení žalobkyne o existencii jej pohľadávok zo zmlúv o pôžičkách, je neúčinné z dôvodu, že žalovaný nepoprel úhrady vykonané žalobkyňou, je nesprávna. Nesprávna je z dôvodu, že úhrady, na ktoré sa žalobkyňa odvoláva, boli vykonané nie voči žalovanému ale voči tretej osobe. Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je pritom poskytnutie predmetu pôžičky priamo dlžníkovi a nie tretej osobe. Žalovaný poprel, že by medzi ním a žalobkyňou bola uzavretá akákoľvek dohoda, v zmysle ktorej by mala žalobkyňa poskytnúť žalovanému pôžičku plnením tretej osobe. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala a ani pre potreby rozhodovania o jej návrhu na nariadenia zabezpečovacieho opatrenia neosvedčila existenciu peňažného nároku, ktorý si voči žalovanému uplatňuje žalobou, ani právneho titulu, z ktorého tento nárok odvodzuje. Napriek tomu, že žalobkyňa v podanej žalobe aj v podanom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tvrdí, že má voči žalovanému peňažnú pohľadávku z poskytnutej pôžičky, značnú časť svojho vyjadrenia venuje argumentácii týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia vo vzťahu druhu a družky a premlčania nárokov z bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorej konštatuje, že v partnerskom vzťahu premlčanie začína vždy plynúť až od ukončenia spolužitia, pričom poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 684/2017-11 z 10.11.2017. Takéto konštatovanie žalobkyne žalovaný ako nesprávne odmieta, pretože ani z označeného uznesenia Ústavného súdu SR nevyplývajú závery, ktoré by také konštatovanie odôvodňovali. V prvom rade je potrebné uviesť, že Ústavný súd SR v uznesení zdôrazňuje, že nie je jeho úlohou, aby vecne rozhodol, od akého momentu sa má premlčanie počítať, teda Ústavný súd SR neprijíma žiadne všeobecne aplikovateľné závery a nemožno preto tvrdiť, tak ako to učinila žalobkyňa vo svojom vyjadrení, že Ústavný súd SR považuje moment rozchodu za odpadnutie právneho dôvodu investície a počiatok plynutia premlčacej lehoty. Naopak, sám Ústavný súd SR v uznesení konštatuje, že aj všeobecné súdy v týchto prípadoch (prípadoch investícií vykonaných v čase spolužitia dvoch osôb) rozhodujú tak, že rozhodný moment počítajú buď od rozchodu partnerov, alebo od momentu investície. Svoj hmotnoprávny názor na počítanie premlčania, ako to vyplýva z odôvodnenia predmetného uznesenia, vyslovil Ústavný súd SR len ako „pomôcku“ pri rozhodovaní o podanej ústavnej sťažnosti, teda nad rámec merita, o ktorom Ústavný súd SR rozhodoval, pričom sa jednalo o názor opierajúci sa o individuálne skutkové okolnosti posudzovaného prípadu, ktoré je možné vyvodiť z odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR, z ktorého je zrejmé, že v tam posudzovanom prípade žalobca ako investujúci partner investoval do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej - jeho partnerky a jej brata, v ktorej nehnuteľnosti sám žalobca býval a užíval ju v domnení, že sa so žalovanou v budúcnosti oženi, čím si zabezpečí právo bývania k tejto nehnuteľnosti, a že sa tiež v budúcnosti stane spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti, teda sa jednalo o prípad, kedy síce žalobca investoval do cudzej nehnuteľnosti, ale do takej, vo vzťahu ku ktorej mal dôvod domnievať sa, že k nej sám v budúcnosti nadobudne určité právo (právo užívacie, resp. aj právo vlastnícke). V takto skutkovo vymedzenom prípade môže byť samozrejme počítanie premlčania od momentu rozchodu partnerov dôvodné, pretože týmto momentom sa investujúci partner dozvedá, že dôvody, pre ktoré do cudzej nehnuteľnosti investoval (nadobudnutie práva k nehnuteľnosti), sa nenaplnia, teda odpadá pôvodný právny dôvod týchto investícií. V prípade medzi žalobkyňou a žalovaným posudzovanom v konaní sp. zn. 8C/25/2020 však žiadne z týchto individuálnych skutkových okolností prítomné nie sú. Žalobkyňa v danom prípade nikdy nemala nadobudnúť žiadne právo k nehnuteľnosti, preto je zrejmé, že

ak by aj vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným bol súdom skutkovo posúdený ako vynaloženie investícií žalobkyne do majetku žalovaného a právne posúdený ako bezdôvodné obohatenie žalovaného, tak moment rozchodu žalobkyne a žalovaného nemal a nemohol mať žiadny vplyv na existenciu dôvodov, za ktorých došlo k vynaloženiu investícií zo strany žalobkyne na majetok žalovaného, z ktorého dôvodu k počiatku premĺčania dochádza vynaložením tejto investície do cudzej nehnuteľnosti a nie momentom zániku spolužitia. To znamená, že zo strany žalobkyne nedošlo k žiadnemu vyvráteniu žalovaným vznesenej námietky premĺčania. Žalovaný sa, naopak, stotožňuje s právnym názorom právneho zástupcu žalobkyne, ktorý na tému vzťahu medzi druhom a družkou prezentuje v rámci internetovej právnej poradne www.ficek.sk v článku s názvom „Nárok na majetok ako družka?“, kde uvádza, že náš zákon nechráni družku tak, ako manželku, že druh a družka sú v podstate dve osoby a že právny vzťah medzi nimi je rovnaký ako pri kamarátoch alebo známych. Na rozdiel od tohto právneho názoru právneho zástupcu žalobkyne prezentovaného v rámci jeho právnej poradne, v predmetnom konaní i v ďalších konaniach vedených na Okresnom súde Galanta, v ktorých žalobkyňa žaluje žalovaného o zaplatenie pôžičky na obdobnom skutkovom základe ako v tomto prípade, už právny zástupca žalobkyne vníma partnerský vzťah druhu a družky ako skutočnosť, ktorá spôsobuje neplynutie premĺčania, či ako skutočnosť, ktorá zakladá rozpor s dobrými mravmi v prípade vznesenia námietky premĺčania.

Žalovaný sa nestotožňuje ani s argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej by rozhodnutie súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia nemuselo obsahovať uvedenie dôvodov, na základe ktorých mal súd za to, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a ani ustanovenie § 236 CSP, na ktoré žalobkyňa poukazuje, nič také neupravuje, naopak upravuje, že každé uznesenie musí obsahovať aspoň stručné odôvodnenie rozhodnutia, t. j. musia byť z neho zrejmé aspoň základné dôvody, ktoré k prijatiu uznesenia viedli a ktoré sú spôsobilé výrok uznesenia rozumne a preskúmateľným spôsobom vysvetliť. Interpretácia § 236 CSP prezentovaná žalobkyňou by legalizovala zákonnosť nepreskúmateľných uznesení súdu, čo je interpretácia, ktorá je v príkrom rozpore s právom účastníka konania na spravodlivý proces vyplývajúci aj z čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Pokiaľ ide o primeranosť zabezpečovacieho opatrenia, žalovaný zotrúva na tom, že žalobkyňa žiadnym spôsobom túto kategóriu neosvedčila a tým pádom nebola ani súdom braná do úvahy pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia. Tvrdenie žalobkyne, že nariadenie tohto opatrenia je primerané v kontexte na skutočnosť, že pohľadávky žalobkyne voči žalovanému sú nadpriemerne vysoké, nemá v tomto smere žiadnu výpovednú hodnotu, pretože jednak je pojem „nadpriemerne vysoká pohľadávka“ pojmom nič nehovoriacim, vágnym, keďže nikde nie je upravené ani nie je všeobecne známe, čo je priemerne vysoká pohľadávka, a jednak z jej podania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného, ktorá sa už v minulosti stala predmetom zriadenia záložného práva zabezpečovacím opatrením súdu, nemá hodnotu dostatočnú aj na prípadné uspokojenie tej pohľadávky, ktorú si žalobkyňa voči žalovanému uplatnila v konaní sp. zn. 8C/25/2020 vo výške 20.192,76 eur, a to o to viac, že z pohľadu výšky pohľadávky, ktorá už záložným právom zriadeným súdom zabezpečená bola (86.304,19 eur) sa jedná o pohľadávku nízku, ktorá nedosahuje ani úroveň jednej štvrtiny skôr zabezpečenej pohľadávky žalobkyne. Čiže pokiaľ nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného postačovala z hľadiska jej hodnoty na zabezpečenie uvedenej vyššej pohľadávky žalobkyne, tak sa dá predpokladať, že bude postačovať aj na zabezpečenie uvedenej, podstatne nižšej pohľadávky. Bolo povinnosťou žalobkyne ako navrhovateľky zabezpečovacieho opatrenia, aby vo svojom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčila, že na zabezpečenie tejto jej „minoritnej“ pohľadávky už hodnota založenej nehnuteľnosti žalovaného nepostačuje, a je preto potrebné zriadiť záložné právo aj na ďalšiu jeho nehnuteľnosť, ktorú povinnosť si však žalobkyňa nesplnila, bez čoho nemožno posúdiť ani primeranosť navrhnutého zabezpečovacieho opatrenia, ktoré nemôže bez dôvodu zasahovať do ďalšieho majetku žalovaného, pokiaľ to nie je naozaj nutné.

Rovnako neobstojí ani argumentácia žalobkyne, že procesné predpisy neupravujú inštitút „rozšírenia záložného práva“ zriadeného zabezpečovacím opatrením. Procesné predpisy žiadny takýto inštitút ani upravovať nemusia. Aj záložné právo zriadené súdnym rozhodnutím je totiž len záložným právom, ktorého hmotnoprávna úprava sa nachádza v Občianskom zákonníku - napokon aj § 151b OZ ods. 1 predpokladá súdne rozhodnutie ako jednu z právnych skutočností, na základe ktorých dochádza k zriadeniu záložného práva. To znamená, že aj súdom zriadené záložné právo sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ktorý výslovne upravuje, že na jednej veci môže byť zriadených aj viacero záložných práv, z čoho vyplýva, že aj súd môže na jednej veci zriadiť svojím rozhodnutím viac záložných práv, keďže procesné predpisy neobsahujú žiadne ustanovenia, ktoré by mu to zakazovali. Žalovaný

zotrval na návrhu, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobkyne na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne.

5. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila tak, že žalovaný doteraz úhrady vykonané žalobkyňou nepoprel. Poprieť ich ani nemohol, keďže sú jednoznačne preukázané listinnými dôkazmi založenými v spise. Právne posúdenie uplatneného peňažného nároku (právny titul), nie je vo vzťahu k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia rozhodujúce a nie je ani úlohou súdu vysloviť záver, či sa uplatnený peňažný nárok kvalifikuje po právnej stránke ako nárok vyplývajúci zo zmluvy o pôžičke alebo ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Rovnako nie je rozhodujúce, ako tento nárok kvalifikuje žalobkyňa, keďže týmto právnym posúdením nie je súd viazaný. Právna kvalifikácia uplatneného peňažného nároku bude dôležitá najmä pokiaľ ide o meritórne rozhodnutie, v ktorom súd uplatnený peňažný nárok kvalifikuje aj po právnej stránke. Na účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je v tomto smere potrebné len osvedčiť existenciu nároku, k čomu v danom konaní nepochybne došlo. Pokiaľ ide o argumentáciu ohľadom bezdôvodného obohatenia, ktorá sa nachádza vo vyjadrení k odvolaniu voči uzneseniu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, tú je potrebné chápať v spojitosti s procesnou obranou žalovaného, ktorý sa v odpore voči platobnému rozkazu vyjadril, že „(...) nanajvýš by mohlo ísť o bezdôvodné obohatenie (...)“, pričom v rámci procesnej obrany žalovaný „z dôvodu právnej istoty“ vzniesol voči uplatnenému peňažnému nároku tiež námietku premlčania. Argumentácia ohľadom bezdôvodného obohatenia a plynutia premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení je teda reakciou na procesnú obranu žalovaného. V tomto smere sa žalovaný snažil, hoci nepresvedčivo a nesprávne, interpretovať právny názor prezentovaný v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 684/2017-11 z 10.11.2017 a tak povediac účelovo „presunúť“ moment vzniku bezdôvodného obohatenia pri investujúcom partnerovi (druhovi) do majetku druhého partnera (druha). Ako už bolo uvedené vo vyjadrení k odvolaniu, v tomto prípade je momentom vzniku bezdôvodného obohatenia zánik spoluzitia partnerov (druhov). Ani snaha žalovaného účelovo vykladať spomenuté rozhodnutie ústavného súdu však nijako neneguje jednoznačne formulovaný záver právnej teórie, ktorá jasne hovorí, že ak jedna osoba (žijúca v partnerskom pomere s inou osobou; vzťah druh - družka) investuje do majetku inej osoby z dôvodu spoločného spoluzitia (bez toho, aby išlo o manželstvo), nejde o bezdôvodné obohatenie, a to až do momentu zániku spoluzitia (k tomu bližšie napr. v C. I. - Občiansky zákonník 2. zväzok, Veľký komentár, druhé aktualizované rozšírené vydanie, Bratislava, Eurokódex 2015, str. 845). Za priam absurdné možno ale považovať až to, keď žalovaný argumentuje internetovou právnou poradňou právneho zástupcu žalobkyne, pričom ešte účelovo opomína kontext zadanej otázky s názvom „Nárok na majetok ako družka?“. Kontext otázky totiž smeroval k akémusi analogickému uplatneniu ustanovení o BSM na vzťah druha a družky, o čom nemôže byť žiadna reč. Z toho dôvodu a za daného kontextu potom platí aj konštatovanie, že: „Náš zákon nechráni družku, tak ako manželku. Druh a družka sú v podstate dve osoby a právny vzťah medzi nimi je rovnaký ako pri kamarátoch alebo známych“. Dotknutá otázka a hlavne odpoveď na ňu sa v nijakom smere nevenovali investovaniu družky na majetok druha ani na plynutie, resp. začiatok plynutia premlčacej doby pri takejto investícii. Odkaz a argumentáciu týmto spôsobom teda vôbec nie je namieste, rovnako ako ani záver o tom, že nedošlo k vyvráteniu žalovaným vznesenej námietky premlčania. Žalovaný v podanom vyjadrení zavádza aj v tom smere, keď tvrdí, že žalobkyňa argumentovala tak, že rozhodnutie súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia by nemuselo obsahovať uvedenie dôvodov, na základe ktorých mal súd za to, že boli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobkyňa nikdy netvrdila, že rozhodnutie súdu nemusí obsahovať uvedenie dôvodov, ale iba v kontexte odôvodnenia napadnutého uznesenia poukázala na ust. § 236 CSP, z ktorého jasne vyplýva, že uznesenie ako forma rozhodnutia súdu nemusí v porovnaní s rozsudkom obsahovať zložité (detailné) odôvodnenie, ale iba stručné odôvodnenie. Žalovaný teda nemôže reálne očakávať, že uznesenie, ktorým sa nariaďuje zabezpečovacie opatrenia, bude obsahovať odôvodnenie po kvalitatívnej a kvantitatívnej stránke rovnajúcej sa meritórnemu rozhodnutiu (resp. rozsudku). Tiež bolo vysvetlené, že žalovaný nemôže vnímať izolovane jednotlivé odseky odôvodnenia napadnutého uznesenia a tieto účelovo vykladať bez kontextu a systematického výkladu celého odôvodnenia. Pokiaľ ide o primeranosť, v tomto smere možno v plnom rozsahu poukázať na predchádzajúce písomné podania a doplniť len toľko, že ak chcel žalovaný právne relevantným spôsobom spochybňovať primeranosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, tak mal tvrdiť a preukazovať hodnotu zabezpečeného majetku v kontexte nárokov, ktoré si voči nemu žalovaná uplatňuje. Nemôže len bez ďalšieho tvrdiť neprimeranosť a bagatelizovať sumu, ktorá je predmetom tohto konania. Navyše, ak má byť zabezpečenie účinné, tak je prirodzené, že zabezpečený majetok musí byť minimálne v hodnote uplatnených nárokov, resp. vyšší. Inak by sa cieľ predpokladaný dotknutou právnou úpravou ani nemohol naplniť. Čo sa týka „rozšírenia záložného práva“, tak žalovaný

odkazuje na hmotnoprávnu úpravu, ktorá však tiež takýto termín nepozná. To, že na jednu vec môže byť zriadených aj viac záložných práv, je fakt, ale nie je jasné, čo to má spoločné s danou vecou. To, že žalovaný má v odlišnom konaní zriadené zabezpečovacím opatrením záložné právo na iný majetok, je pre toto konanie právne irelevantné. Súd navyše nemôže rozhodovať svojvoľne, pričom je viazaný petitom návrhu. Po procesnej stránke preto pre súd nebolo možné, aby rozhodol tak, že „rozšíri“ záložné právo a už zaťažený majetok ďalej zaťaží tým spôsobom, že sa k tomu istému majetku zriadi ďalšie záložné právo na základe ďalšieho uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia. Zotrvala na návrhu na potvrdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale neboli v konaní zistené (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty strán predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované zabezpečovacie opatrenie.

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie osvedčený skutkový stav pokiaľ ide o zatiaľ osvedčené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou uplatneného nároku, ako i návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a pretože v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplní iba nasledovné:

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie konštatoval preukázanie splnenia zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (podaného v priebehu sporu o zaplatenie 20.192,76 eur s prísl.).

Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania (§ 344 v spojení s § 337 CSP), v priebehu konania, ako aj po jeho skončení (§ 344 v spojení s § 338 CSP). Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

Zabezpečovacie opatrenie neprichádza do úvahy v prípadoch, kde predmetom konania je napríklad určenie vlastníckeho práva, prípadne iný určovací nárok a pod. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky (porov. uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25.9.2017 sp. zn. 2Cob 156/2017, sp. zn. 2Cob 150/2017, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.

II. ÚS 43/2018; Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1155, 1157, 1158 s.).

Zo zákonnej formulácie zabezpečovacieho opatrenia možno vyvodiť tieto jeho základné predpoklady: a/ možno ho zriadiť len na návrh, b/ musí byť prítomný spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, c/ zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, d/ existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Z dikcie ustanovenia § 343 ods. 1 CSP jednoznačne vyplýva, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, ktoré sú prevoditeľné. V danom prípade ide o nehnuteľnosti. K momentu zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach rozhodnutím súdu, musia byť tieto vo vlastníctve dlžníka, čo v podmienkach predmetnej veci bolo splnené, nakoľko žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľností (ku ktorým súd prvej inštancie zabezpečovacím opatrením zriadil záložné právo), bol tu teda prítomný spôsobilý predmet záložného práva. Medzi stranami je vedené konanie vo veci samej o zaplatenie 20.192,76 eur s prísl., v priebehu ktorého bol žalobkyňou podaný aj predmetný návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, boli tak splnené aj ďalšie zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to existencia návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a to, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku.

Odvolačný súd je v zhode so súdom prvej inštancie názoru, že bol naplnený aj ostatný predpoklad pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Žalobkyňa osvedčila, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, a to predloženými dôkazmi (ponukou predkupného práva žalobkyňi - list žalovaného zn. Ponuka na uplatnenie predkupného práva z 12.11.2019, screenshot z 27.7.2020 zo sociálnej siete Facebook o inzercii predaja nehnuteľnosti, screenshot správy z 27.7.2020 - aplikácia Viber, v ktorej sa žalovaný dopytuje na predaj domu, ktoré osvedčujú úmysel žalovaného scudzit' spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach, žiadosťou žalovaného o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov z konania sp. zn. 28C/4/2020, z ktorej vyplýva, že žalovaný nedisponuje sumou, ktorej zaplatenia sa žalobkyňa v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/25/2020 domáha, že je zadĺžený, vo veľmi zlej finančnej situácii), ktoré jednoznačne osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Žalobkyňa v návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia opísala skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie peňažného nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana (ako jej to ukladá ust. § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP), špecifikovala konkrétne peňažnú pohľadávku, základ nároku osvedčila. Súd prvej inštancie túto skutočnosť (síce stručne ale) vyhodnotil s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, majúc za to, že peňažná pohľadávka žalobkyne je v návrhu dostatočne špecifikovaná, jej peňažný nárok uplatnený v konaní trvá. Nedôvodnou tak bola námietka odvolateľa o arbitrárnosti, svojvoľnosti a nezákonnosti napadnutého uznesenia. Odvolačný súd je tiež názoru, že žalobkyňa osvedčila, že poskytla v súhrne sumu 20.192,76 eur, ktorá suma bola použitá na úhradu kúpnych cien jednotlivých nehnuteľností špecifikovaných v návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia a tiež v podaní vo veci samej z 5.2.2020; skutočnosť, že kúpne ceny za nehnuteľnosti vyplácala žalobkyňa nepoprel ani žalovaný, ktorý popiera len to, že išlo o pôžičky žalobkyne žalovanému a tiež popiera, že išlo o výlučné prostriedky žalobkyne, keď tvrdí, že v rámci spolužitia so žalobkyňou hospodárili na jej výlučnom účte so spoločnými prostriedkami a preto z týchto dochádzalo k úhrade každej z kúpnych cien. Možno teda zhrnúť, že žalobkyňa osvedčila, že z jej účtu boli realizované úhrady v prospech nehnuteľností (úhrady ich kúpnych cien) aj vo vlastníctve žalovaného. Je bez právneho významu ako právne kvalifikovala svoj nárok žalobkyňa, civilné sporové konanie je totiž ovládané zásadou iura novit curia (súd pozná právo). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Ak teda súd rozhoduje o peňažnom plnení, ktoré vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré umožňujú posúdiť nárok po právnej stránke aj podľa iných noriem, ako je žalobcom navrhované, resp. výsledky vykonaného dokazovania umožňujú podriaďiť uplatnený nárok pod iné hmotnoprávne ustanovenie, než akého sa žalobca dovoľáva, je povinnosťou súdu uplatnený nárok takto posúdiť bez ohľadu na to, či v žalobe právny dôvod požadovaného plnenia je alebo nie je uvedený, alebo je uvedený nesprávne. Nemožno preto uprieť súdu, aby v spojení

so skutkovými zisteniami urobil sám odlišné, právu zodpovedajúce hodnotenie žalobou uplatneného plnenia. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu z 22. septembra 2010, sp. zn. 5Cdo/196/2009).

Odvolaťel namietal, že súd už zriadil na iných nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovaného záložné právo v prospech žalobkyne uznesením o nariadení zabezpečovacieho opatrenia z 5.5.2020 č. k. 8C/42/2019-188, za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobkyne vo výške 86.304,19 eur, a preto predmetné zabezpečovacie opatrenie (nariadené v konaní sp. zn. 8C/25/2020) nespĺňa požiadavku primeranosti, keďže je nezlučiteľné s ústavou, aby pokiaľ to nie je nevyhnutné pre sledovanie zákonného cieľa (ochrany práva žalobkyne) bolo takýmto spôsobom obmedzené i vlastníctvo k ďalšiemu nehnuteľnému majetku žalovaného, a nevyhnutnosť zásahu do vlastníctva k ďalšiemu majetku žalovaného musí byť zo strany navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia preukázaná, keď nič nebránilo žalobkyňi podaným návrhom žiadať rozšíriť záložného právo na tie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, ktoré už v čase podania návrhu boli zaťažené záložným právom zriadeným na základe zabezpečovacieho opatrenia v konaní sp. zn. 8C/42/2019 a nežiadať obmedzovať vlastníctvo žalovaného nad nevyhnutnú mieru. Podľa názoru odvolateľa bolo povinnosťou žalobkyne preukázať, že hodnota nehnuteľností, na ktoré už bolo záložné právo zriadené v konaní sp. zn. 8C/42/2019 nepostačuje na ochranu práva uplatneného v konaní sp. zn. 8C/25/2020, čo však nepreukázala. Odvolací súd uvádza, že tieto jeho námietky neboli dôvodné, nakoľko ako už bolo vyššie uvedené žalobkyňa/navrhovateľka zabezpečovacieho opatrenia v predmetnom konaní (8C/25/2020) splnila zákonom stanovené podmienky pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, iné zabezpečovacie opatrenie vydané v inom konaní je pri posudzovaní primeranosti a nevyhnutnosti bez právnej relevancie, nakoľko požiadavky primeranosti a nevyhnutnosti sa posudzujú len vo vzťahu k pohľadávke uplatňovanej v danom konaní, majúcej byť zabezpečenou zriadením zabezpečovacieho opatrenia a nie k inej pohľadávke v inom konaní. Právny poriadok nelimituje počet zabezpečovacích opatrení. V predmetnom konaní vo veci samej žalobkyňa uplatňuje peňažnú pohľadávku 20.192,76 eur s príslušenstvom, žiada jej zabezpečenie zabezpečovacím opatrením zriadením záložného práva na nehnuteľnostiach, v ktorých svoj spoluvlastnícky podiel sám žalovaný ocenil sumou 20.000 eur (v ponuke na uplatnenie predkupného práva) resp. sumou 22.000 eur v inzercii, preto je potrebné konštatovať, že boli splnené aj požiadavky proporcionality, primeranosti a neobmedzovania vlastníctva nad nevyhnutnú mieru. Vo vzťahu k námietke o možnosti rozšíriť záložné právo na tie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, ktoré už v čase podania návrhu boli zaťažené záložným právom zriadeným na základe zabezpečovacieho opatrenia v konaní sp. zn. 8C/42/2019, odvolací súd uvádza, že je viazaný návrhom na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, musí dbať na to, aby zriadil záložné právo iba k takému predmetu a v takom rozsahu, ako to navrhne navrhovateľ. Na základe vyššie uvedeného neboli dôvodnými ani námietky odvolateľa o pomste žalobkyne a zneužívaní ňou práva, keďže výkon práva pri striktnom dodržiavaní zákona nie je možné považovať za šikanózne resp. za zneužívanie práva.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na vyššie uvedené boli splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, súd prvej inštancie preskúmaným uznesením správne návrhu žalobkyne vyhovel. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, s použitím ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia, odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho konania) o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

11. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)